

ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਮ ਐਮ ਪੁੰਛੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਠਿਆਲਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਦੂਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦਾ ਜੀਟੀ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 1 .

20 ਮਾਰਚ 1984

ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1958 ਦਾ XVII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 1(2), 2(xii) ਅਤੇ (xviii), 3 ਅਤੇ 5— ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ— ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ— ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ — ਕੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 5 — ਕੀ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ — ਧੁਰਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ— ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ * ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਸਾਮਰਾਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (xii) ਵਿੱਚ 'ਤੋਹਫ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਚਾਰਜ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ • / ਬੰਦ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ? ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਤੋਹਫ਼ਾ' ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (xviii) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਟੈਕਸ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਪ੍ਰਤੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਲੇਸਮੈਂਟ ਵੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਲਈ ਪਰਦੇਸੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਵਿਵਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣ 'ਤੇ ਵੀ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1)(i) ਅਤੇ (ii)(a) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਫੈਲਦਾ, ਐੱਫ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਥਨ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੋਹਫ਼ਾ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ. ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਹਰਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ, ਭਾਵ ਬਾਕੀ ਭਾਰਤ, ਜਿਸ ਤੱਕ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5। ਉਸ ਲਈ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਜੀਟੀਏ ਨੰਬਰ 1975-76 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜੀ.ਟੀ. ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1973-74: -

“ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 20,000 ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ?”

ਬੀ.ਐਸ.ਗੁਪਤਾ, *ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਸ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।*

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਅਜ਼ੋਕ ਭਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ ਕੇ ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.

(1) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ 20,000, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ?”

(2) ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਜੋ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਹਨ: ਮੁਲਾਂਕਣ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਠਿਆਲਾ ਇੱਕ ਦਾ ਦਰਜਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ 29 ਫਰਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ, 15,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਬਲ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਜ਼ੀਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ, ਜੰਮੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ। 20,000 ਉਸ ਦੀ ਧੀ, ਅਰਥਾਤ, ਮਿਸ ਕੁਮ ਕੁਮ ਕੁਠਿਆਲਾ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਉਸੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਤੋਂ ਛੋਟ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

(3) ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਛੋਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ

Kewal Krishan Kuthiala 'v. The Commissioner of Gift-tax,
Jullundur, (M. M. Punchhi J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1)(ii) ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। (2) ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1)(ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ 'ਚ ਲਿਆ।

ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਬਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ- "ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ, ਪੂਰਨ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵਾਸੀ' ਹੈ, ਤਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿਸਟਰ ਕੇ.ਕੇ. ਕੁਠਿਆਲਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ, ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(4) ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮਤਾ ਦੇ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਤਰਕ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1)(ii) ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ,

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦੋ ਗੁਣਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1958 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ 1 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਅ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਚੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 370 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਟੇਢੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤੋਹਫ਼ਾ ਟੈਕਸ ਅਧਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ *ਸੈਕਿੰਡ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਮੰਗਲੌਰ* ਬਨਾਮ ਡੀ.ਐੱਚ. ਨਜ਼ਾਰੇਥ, (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਸੰਸਦ ਦੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਪੀਸੀ *ਓਸਵਾਲ* ਬਨਾਮ ਐਸ.ਪੀ. ਮਹਿਤਾ, *ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ*, (2) 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1957 ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਬਚੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਚੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਦੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ

ਵਿਅੰਗ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। *

(5) ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 1(2) ਅਧੀਨ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

(1) (1976) 67 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 713.

(2) (1983) 142 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 574.

ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਰਾਜ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਿਸ ਧੁਰੇ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਪੂਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 3, ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: —

"3. *ਤੋਹਫ਼ੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਚਾਰਜ।* -ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਟੈਕਸ (ਇੱਥੋ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। -ਟੈਕਸ) ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ (1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ), ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ।

ਇਹ ਭਾਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਦਾ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਅਨੁਭਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਦੇ ਅਧੀਨ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਸ਼ਰਤ" ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ *ਕੇਆਰਸੀਐਸ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 'ਚੇਟੀ'* ਐਂਡ *ਸੰਨਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ*, (3) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਮਤਲਬ" ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ"। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਓਟਫਾਈਜਰ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (xii) ਵਿੱਚ "ਤੋਹਫ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। *fer oj**. ਧਾਰਾ 4, ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਚਾਰਜ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਓ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ, 'ਹਾਲਾਂਕਿ "ਤੋਹਫ਼ਾ" ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(xviii) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ

Kewal Krishan Kuthiala 'v. The Commissioner of Gift-tax,
Jullundur, (M. M. Punchhi J.)

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਹੈ। ਇਹ - ਸੁਪਰੀਮ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(3) (1961) (11) SCR 736.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੀ . ਐਚ. ਨਾਜ਼ਰੇਥ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੁਆਰਾ! ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਪ੍ਰਤੀ ਤੋਹਫੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਲੇਸਮੈਂਟ ਵੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਲਈ ਪਰਦੇਸੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਾਚੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਲੌਰਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣ 'ਤੇ ਵੀ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

5.6. ਕੁਝ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਧਾਰਾ 5(1)(i) ਅਤੇ ii):-

5(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੋਹਫਾ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ-

“(i) ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ, ਜਿਸ ਤੱਕ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ;

(11) ਉਕਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀ-

(a) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(b) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ।”

(6) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1)(i) ਅਤੇ (ii) (a) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੋਹਫੇ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਨੂੰਨੀ ਕਥਨ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ,

ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ, ਭਾਵ ਬਾਕੀ ਭਾਰਤ, ਜਿਸ ਤੱਕ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5। ਉਸ ਲਈ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਕਾਤਕਰਤਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਜਾਲ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿ ਉਹ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(7) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ 'w ਉੱਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

' ■ 1

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ